



De muntjes

Tom zit met zijn moeder aan de keukentafel en propt snel een geroosterde boterham in zijn mond. “Waarom heb je zo’n haast?” vraagt zijn moeder.

“Vandaag gaan ze het kerstdorp neerzetten bij buurman Broers”, zegt Tom.

Freddy eet ook snel een paar brokjes en dan springt Tom van zijn stoel. Hij roept naar Freddy dat ze echt moeten gaan. Het is half negen en Tom weet dat buurman Broers ook altijd vroeg wakker is. Het is al druk in de gangen van het verzorgingstehuis en Tom loopt snel tussen de mensen door naar de kamer van buurman Broers. Hij klopt op de deur, maar als buurman Broers niet opendoet, weet Tom dat hij al in de ontmoetingsruimte moet zijn. Tom bedenkt zich ineens weer dat honden alleen mee mogen op visite in het verzorgingstehuis als je ze kan dragen en

tilt Freddy snel op. Hij loopt met Freddy onder zijn arm de gang door richting de grote ruimte. Vanuit de gang ziet hij dat buurman Broers bezig is met de sneeuw van het kerstdorp. Tom loopt naar hem toe, zet Freddy even op de grond en tikt op zijn rug. Buurman Broers draait zich om, maar vergeet dat hij de zak sneeuw nog ondersteboven houdt en de sneeuw dwarrelt naar beneden. Nog voordat Freddy het doorheeft en een stap opzij kan zetten, valt het allemaal op hem. Hij mag dan al wit zijn, alleen lijkt hij nu wel een extra vachtje te hebben. Buurman Broers zegt: “Oh sorry Fred.”

Freddy schudt met zijn lijf en de sneeuw vliegt alle kanten op. Buurman Broers en Tom moeten lachen en schuiven de sneeuw met hun voeten een beetje aan de kant. Snel tilt Tom Freddy weer op en veegt de laatste sneeuwvlokjes van zijn rug.

“Vroeger toen ik op jouw school werkte, vond ik het kerstdorp inrichten altijd het leukste van het hele schooljaar”, zegt buurman Broers.

“Ik deed dat altijd wel alleen, want de andere collega’s